

Hällefors hunden

Årgång 00 nr 3

Jaktchampion

En snöfri älgjakt

Innehåll

Styrelsen	2
Tidningsredaktionen	2
Ledaren	3
Älghundar	5
Grattis till medaljörerna.	7
Ett stort Hurra till	8
Jaktprov vid Laxsjön	9
Fotonot till jaktprov i Laxsjön..	11
Smålandsjakt värd silverpengar.	13
Mönstringsstatistik	16
Från kassören	18
Hjääl!!	18
Hällekrüss	19

Styrelsen

Register- Jan-Erik Bjermkvist
hållare Lögdö 4171
Sekreterare 860 33 Bergforsen
(avelsråd) Tel: 060-80420
mail: janerik.bjermkvist@sundsvall.nu

Ordföranden Leif Gulin
(avelsråd) Silvägen 7
860 30 Sörberge
Tel: 060-578743
mail: leif.gulin@fat.sca.se

Kassör: Bo Tobiasson
(ledamot) Lärkstigen 11
918 31 Sävar
Tel: 090-503 06

Ledamot Nils Bäcklin
Tisnarbaden 24
641 91 KATRINEHOLM
Tel: 0150-344 128
mail: ann-mari.backlin@ebox.tninet.se

Ledamot: Kent Lindgren
Rödögården 1647
835 92 Krokomb
Tel: 063-34380
mail: kl-transport.ostersund@telia.com

Suppleant Kent Andersson
Hammarvägen 15
712 32 Hällefors
Tel: 0591-51519
mail: andersson.kent@telia.com

Suppleant Börje Gravsjö
Born 35
795 00 Rättvik
0248-14132
mail: 0248.14132@telia.com

Tidningsredaktionen

Så var det dags för tionde numret av vår medlemstidning. I detta nummer kan vi presentera tre stycken championathundar, ett stort grattis till Er och era hundar! Klubben har i dagens datorsamhälle berikats med en egen website (än så länge under uppbyggnad), besök gärna denna sida: <http://halleforshundklubb.com> Vår ständiga önskan är att få fram fler skribenter i tidningen, vi ser gärna att Du fattar pennan och skriver ner några rader! Ni som ska skicka in korsord och inte vill klippa sönder tidningen så går det naturligtvis lika bra att skicka in en kopia.

Märit

Jan-Erik Bjermkvist (uppgiftsinsamlare)
Lögdö 4171
860 33 Bergforsen
Tel: 060-80420
email: janerik.bjermkvist@sundsvall.nu

Märit Truuts (formgivning)
Ruskemåla gård 306
382 91 Nybro
Tel: 0481-12112, OBS ny mailadress:
email: marit.truuts@kompetens.stf.se

webadress: <http://halleforshundklubb.com>

Ledaren

En märklig höst....

Jag sitter här en vecka in i december och skriver dessa rader, samtidigt som regnet strilar ner utanför fönstret och gräsmattan lyser grön. Kan inte påminna mig att jag upplevt något liknande. Ett vet jag med säkerhet, jag har aldrig tidigare vid denna tiden på året jagat på snöfria marker i trakterna runt Gulsele.

Det normala brukar vara att älgjakten med löshund då har avslutats sedan flera veckor tillbaks och då alltid p.g.a. för stort snödjup. Det märkliga väderläget har nu fört det goda med sig att många av oss kan glädjas åt en ovanligt lång jaktsäsong. För min del är detta extra turligt eftersom jaktsäsongen inleddes

med dåligt tränade hundar. Vilket också direkt straffade sig i form av trängre sök och sämre förföljande. Devisen ”som man bäd-dar får man ligga” visade sig stämma ännu en gång. Det får bli bakläxa och skärpning inför kommande säsonger. Första jaktperioden skall *inte* ägnas till att konditions-träna hundar.

Den första jaktsäsongen med rasgodkända hälleforshundar är nu snart förbi. Vi har i år haft rättigheten att genomföra officiella prov med våra hundar. Ett antal jägare har också tagit vara på möjligheten och gått ett eller flera prov med sin hund under hösten. De allra flesta tycks vara gjorda inom Dalarnas, Jämtland/Härjedalens, Västernorrlands och Västerbottens älghundklubbar. Glädjande är att minst tre eller fyra av hundarna i skri-

Anders Bergstens hälleforshund Nalle är ett gott exempel på det som avses med god fysik och stark jaktlust. Här står Nalle på en av de 85 älgar som fälldes för honom. Mera finns att läsa om Nalle på annan plats i tidningen.

vande stund har avlagt godkänt spårprov samt klarat av sina tre jaktprovsettor. De första jaktchampionaten för hälleforshundar är därmed redan i hamn. Det är av största vikt att hundarnas jaktförmåga dokumenteras oavsett var i landet de jagar. Rasen är till sin numerär liten och det finns inte utrymme för avel på felaktiga djur eller att duktiga och lämpliga hundar inte kommer till användning därför att deras kvalitéer inte är kända av avelsrådet. Särskilt viktigt är det att tikarna kommer till prov, hälleforshundens framtid måste byggas på friska, sunda och jaktliga tikar.

I samband med att klubben bildades i Gulsele sommaren -94 bestämdes det programmål som skulle vara vägledande vid det fortsatta arbetet med hälleforshundarna. Målet – etablerad ras och rasgodkännande - bedömdes då ligga mer än 10 år framåt i tiden och bestämdes vara styrande i klubbens arbete. Att hundarna blivit rasgodkända och upptagna i SKK:s annexregister ändrar inte på programmålet. Hälleforshundrasen är fortsatt en hundras under uppbyggnad. En förutsättning för måluppfyllelse är breddad effektiv avelsbas med största möjliga genetiska variation och det material som skall användas är mentalt och fysiskt friska hundar med stark

jaktförmåga. Projektet med hälleforshunden driver vi alla som äger och brukar sådana hundar och vi bidrar alla, mer eller mindre, till hur deras framtid kommer att gestalta sig. Att bilda och etablera en ny hundras får inte vara något hastverk. Vi har att på bästa sätt förvalta och utveckla det hundmaterial som vuxit fram under många decennier och jag menar att vi har goda förutsättningar att lyckas – många av dagens hälleforshundar är mycket duktiga jakthundar. Tillsammans har vi möjligheten att åstadkomma någonting riktigt bra.

Du som äger eller känner till en hund med god jaktförmåga, rapportera det till avelsrådet! Nog om allt detta, under tiden jag suttit här och skrivit så har regnet upphört därute och det ser ut att klarna upp. Det blir till att packa ryggsäcken – det får bli en jakt-dag imorgon.

MEN INNAN DESS SÅ ÖNSKAR JAG ER ALLA EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR OCH VÄL MÖTT IN PÅ DET NYA ÅRET.

Leif

En bra sätt att få en vältränad hund, redan innan älgjakten, är säkra cykelturer mha springern

*En dam står med en hund i koppel vid en busshållplats. Jycken nosar på en pojke intill. När pojken rycker till säger damen:
- Var inte rädd, den bits inte.
- Nej, men han lyfte upp ena benet och skulle sparka mig.*

Älghundar

I egenskap av jaktvårdskonsulent vid SCA var det naturligt att ansvara för olika gästjakter gällande älg, ripa, rådjur samt enstaka skogsfågeljakter.

I min befattningsbeskrivning förutsattes att jag skulle hålla goda jakthundar för respektive viltslag. Gällande stående och drivande hundar var det inga större problem att hitta bra valpar eller unghundar efter meriterade föräldrar. Däremot var det svårt att hitta bra älghundsämnen. Ett lotteri med många nitlotter. På 50-60 talet hade jämt- och gråhundarna ofta mentala svagheter och ojämnt jaktintresse. Framsynt avelsarbete har numera i stort sett kommit till rätta med problemen. Av ett stort antal älghundsämnen jag införskaffade utvecklades endast fem till mycket goda älgskällare. Av dessa fem var endast två registrerade. En jämthund och en västsibirisk laika.

60-talet. Min första goda älghund hittade jag i Nybo Haverö. En blandrashund som efter dåtidens glesa älgförekomst skullade många älgar till skott.

70-talet. Andra goda hunden kom från kronojägare Edvin Håll, Frösön. Jämthunden Rapp bärande Stugunjack blod, mycket god älghund. Lugnt och förnämligt älgarbete.

80-talet. Ludde, en hede hund, härstammande från Konrad Nordström i Hede. En ”dödslocka”, ostörda älgar stod alltid i upptaget. En utpräglad ståndhund med bra täckande skall.

80-talet. Nalle, hälleforshund, uppfödare Berit Karlsson, Tranås. Fader från Axel Hellström, Hällefors. En fantom, närmast outtröttlig älghund. Mankhöjd 62 cm, ljus färg med mörkt nosparti. Korthårig, kraftig benställning med bra vinklar. Fram till sex års ålder eller hans fjärde jaktsäsong arbetade han efter ordinarie mönster. Söktider 10 – 20 minuter. Följde skenande älg något varierande, var oftast åter efter ca 2 tim.

Anders Bergsten tillsammans med hälleforshunden Nalle. En utomordentlig jakthund som Anders dock menar till slut blev för hård. Ståndskall på 15-20 timmar var inte ovanligt och många älgar blev skjutna dagen efter upptaget.

Efter sex års ålder ökade Nalle älgarbetet att omfatta hela jakt dagen eller hela dygn. Denna extrema jaktlust påverkade inte honom nämnvärt. Nästa dag jagade han lika villigt.

För Nalle fälldes ca 85 älgar. Enligt mina anteckningar kom jag själv till skott på 62 älgar.

Nalle blev vid 10-års ålder påkörd av bil medförande svårt skadat bakparti. Ett olycksfall som ändade Nalles förmåga jaga älg. En superhund, mycket social i hemmet som i hundgården. En hund att minnas!

90-talet. Orrgan, västsibirisk laika. En medelmåtta fram till tre års ålder, därefter en mycket god älghund. Jaktchampion med 80, 82 och 86 jaktprovspoäng på totalt tre starter. Vid två av prover hade provgruppen möjlighet till praktisk jakt efter provens avslut. Vi fällde, på ståndskall, fem älgar. Detta något om hundens goda älgbehandling.

Min uppfattning är dock att Nalle var den slitstarkaste av här presenterade hundar.

Min innerliga förhoppning är att också framtida älgjägare ges möjlighet att glädjas åt denna urstarka jakthundras.

Lycka till i avelsarbetet!

Tack Nalle för oförglömliga jakter!

Anders Bergsten

Fotnot: Anders Bergsten innehade tjänsten som jakt- och fiskevårdskonsulent vid SCA mellan åren 1955 – 1992. Förutom arbetet med jakt- och fiskefrågor över ett område som omfattade mera än 2 miljoner ha skogsmark så ansvarade Anders för bolagets stora representationsjakter. Anders sätter jakt på ripa främst. Att med goda hundar jaga ripa på fjället är jakt som inte kan överträffas. Därefter kommer älgjakten, även den förutsätter tillgång till goda hundar. Anders vet vad han talar om – närmare 600 st älgar har fallit för hans bössa.

Älgjakt i Mellansjö 1985. Nalle vilat ut intill en älgko som fälldes efter många timmars ståndskall.

Grattis till medaljörerna.

Det känns bra och är väldigt roligt att kunna presentera de tre första championhundarna i klubbens historia.

Den första att erövra championatet är Bo Tobiasson med tjugoen månader gamla Lobo. Extra trevligt att det blev just Bo, med tanke på hans engagemang i klubben.

Lobo, första championatet

En nybörjare på rasen är Wåge Lundgren. Hans Nalle, 5 år, visade att man måste vara två som kan sin sak, för att bli historisk.

Följd av Nalle, championat nr 2

Tredje hund att gratulera är Borro, 8 år. Ägare Bjarne Eggen.

Borro, blev tredje championatet

Vi kommer framöver att med stor sannolikhet, kunna glädjas åt många fler "championjoner". Att redan första hösten som godkänd ras, kunna utläsa ett så stort engagemang från våra hundägare är glädjande.

Förutom de tre nämnda championhundarna, har många av våra övriga Hälleforsare gått till pris på jaktprov. Detta visar att klubbmedlemmarna tagit jaktprovsverksamheten på allvar. Inget är dock så bra utan att det går att göra ännu bättre. Således ni som ännu inte har kommit till "skott". Gå jaktprov, ställ upp på mönstringar. Tänk på att skall hundarna i fortsättningen användas i aveln, måste den ha klarat sig över tröskeln.

De prover som hittills har utförts av Hälleforsare i höst är till stor del Norrlandsrelaterade. Vi efterlyser större engagemang även söderut. Hur man betar sig för att gå jaktprov, står att läsa i medlemsblad nr 2. 2000. För rasens bästa gå jaktprov med din hund.

Nils Bäcklin

Ett stort Hurra till alla som gått jaktprov i Höst !!

Vi alla medlemmar och framtida valpköpare tackar Er, alla hundägare som startat sin hund på jaktprov i höst.

Det ni gjort är en bra början på ett underlag som hjälper oss i avelsrådet att hitta hundar som är lämpade för avel till nytta och gagn för framtida älghundsköpare samt att vi som även fortsättningsvis vill jaga med hälleforsare förmodligen kommer att kunna göra det även i framtiden. Den vikt som klubben sätter på detta avspeglar sig i det bidrag på 300 kr som betalas ut av Hälleforshundklubben vid varje startat jaktprov.

Inom styrelsen har vi idag kännedom om drygt 25 jaktprovstarter. Men vi tror att det kan vara fler starter utförda, därför uppmanar vi alla att kopiera och skicka in jaktprovresultatet till Bo Tobiasson (och bidraget på 300 kr betalas ut).

Bidrag utgår även till de som startat i jaktprov men avbrutit provet av någon anledning t.ex. älgomma marker eller något annat skäl, då gäller att man kan styrka jaktprovstarten med kvitto.

Rapportera in jaktprovstart och resultat till klubben så snart som möjligt så får du ditt bidrag snabbare!.

Sen att dessutom jaktprovresultaten tål att granskas är ju som grädde på moset. Tre champions redan första hösten är ett mycket bra resultat, och med tanke på väderläget hinner det kanske att bli ytterligare någon. Vill samtidigt uppmana andra hälleforshundägare att planera för jaktprovstart om inte denna säsong så till nästa. Även de hundar som tidigare startat i inofficiella jaktprov bör gå jaktprov för att visa att hälleforsaren har sitt berättigande som älghundsras.

Det är viktigt är att även våra tikar startar på jaktprov. I höst har nästan bara hanhundar kommit till start.

Inom avelsrådet har vi en ganska god kännedom om ett antal duktiga hanhundar, däremot så känner vi till betydligt färre duktiga tikar.

Vi efterlyser därför duktiga tikar, vilka behövs för att utveckla rasen och föra släktet vidare.

Jan-Erik Bjermkvist

- Hur gick det i skolan idag då, Johan?
- Bra. Jag fick beröm av fröken när jag svarade på hur många ben en älg har.
- Vad sa du då?
- Tre
- Men en älg har väl inte bara tre ben?
- Nä, men jag var närmast.

Jaktprov vid Laxsjön

Den 8/6 – 94 gick ”Jaktens Dag” av stapeln vid Västanaåfallet utanför Viksjö i Västernorrland. Där skulle ett antal hälleforshundar visas upp och bedömas. Eftersom mitt intresse för dessa hundar sträcker sig långt bakåt i tiden så åkte jag dit för att titta på hundarna.

Någon gång under åren 1962 – 64 hade jag och en kompis till mig besökt Jonas Gulin, min kompis skulle tillhandla sig en valp. I Viksjö sammanträffade jag med ”eldsjälen” Leif Gulin, vi resonerade om allt som hade med älghundar att göra och vad som kunde föra aveln framåt. Vi var båda inne på samma linje – **JAKTPROV**.

Jag erbjöd mig att skaffa fram domare bara Leif ordnade marker och jaktstuga att samlas i.

Fredagen den 29/9 – 95 samlades vi vid Laxsjöstugan ca.10 km väster om Viksjö. Med domare, vägvisare och förare var vi tillsammans ca. 20 personer. Lottning av domare och mark verkställdes, bedömningen skulle ju följa SÄK:s provregler. Sex hundar skulle provas – fem tikar och en hane.

Fredagskvällen blev en gemytlig sammankomst, hundarnas förmåga och förträfflighet beskrevs med lyriska ord och vi som bara var ägare till jämthundar och gråhundar förstod att morgondagen skulle bli något alldeles extra. Bland annat omnämndes den tidiga jaktmognaden, jagade valpen inte vid 7 månaders ålder var den inget att satsa på. Ork och jaktlust beskrevs som enorm, så ni kan ju förstå att vi med jämthundar och gråhundar (som i bästa fall kan börja jaga vid ett års ålder) kände oss handikappade. Tankarna gick i vågor runt skallen, kan detta verkligen vara sant?

Laxsjöstugan – runt brasan inne i den här stugan har många älgar blivit fällda. Kvällen före provet med hälleforshundarna utgjorde därvidlag inget undantag.

Då lördagsmorgonen grydde så visade det sig att vädergudarna bestämt att det inte skulle bli någon vanlig jakttag, ute var det "STORM" så att trädens toppar böjde sig till marken. Efter rådslag så bestämdes det att proven trots detta skulle genomföras och vi försvann alla till skogs.

Om det nu var stormen eller om det var de omtalade 7-månadersvalparna som hade lämnats hemma vet jag inget om, men provdeltagarna gick mot sitt "Waterlo" denna stormiga dag. En efter en kom de tillbaka till Laxsjöstugan – märkbart tysta. En av tikarna gick till pris medans de övriga "bläste" bort. Den hund som undertecknad dömde var en ung hane – ett år gammal. Upptag fattades inte men det blev inga fasta stånd. Två år senare dömde jag samma hund till ett första pris vid ett inofficiellt jaktprov (det finns ju ett ordspråk som säger att "tala är silver

men tiga är guld"). Min bedömning är att hälleforshunden är som de övriga av våra älghundar, de behöver mogna för att bli riktigt bra.

Jag är nu själv på jakt efter en hällefors-hundvalp med bra påbrå, Leif har lovat att tipsa mig då något bra dyker upp. Han yrkar dock på att jag måste gardera mig med både PEJL OCH PANNLAMPA, det räcker inte med bara karta och kompass då man jagar med en hälleforsare.

Jag önskar klubben lycka till med avelsarbete och rasens fortsatta utveckling – ni är på rätt väg.

Med hälsningar

Harry Edlund

Tre fundersamma provdeltagare tycks undra, "VAD HÅLLER VI PÅ MED"?

Fotonot till jaktprov i Laxsjön

Fotnot till föregående sidas artikel, jaktprov i Laxsjön

För dem av er som inte känner Harry kan det ju vara på sin plats med några ord om hans jaktliga bakgrund. Harry omnämnde mig som en "eldsjäl" då det gäller hundar och jakt. Den elden är blott en svagt flämtande låga vid en jämförelse med den flamma som brinner i Harry. Ett långt liv har ägnats åt jakt och hundar och då främst jakt med löshund på älg. Han är och har varit en av de allra starkaste drivkrafterna under utvecklingen av det som idag är Västernorrlands Älghundklubb.

I VnÄk:s jubileumsbok utgiven 1996 presenteras Harry som "Mr Västernorrlands Älghundklubb". I en lång artikel berättas om några av de hundar Harry har haft genom åren och efter att ha läst den skulle ni alla tycka att Harry är väl lämpad att "handha en hälleforsare av den gamla stammen".

Det skall därför bli mig ett nöje att hjälpa honom till en hälleforshundvalp av det rätta "bettet" och med medföljande påse Akokola, trots att jag är en aning bekymrad över den bristfälliga jaktutrustningen.

Leif

*Valpen Key, 4 mån. gammal, tycker att man skall börja tidigt .
Key född:98-05-20 (e) Argus (u) Myran Äg: Lars Ek*

Urax född 98-05-20 (e) Argus (u) Myran Äg: Anders Linné, vilken mäter hornkronan

Lill Jim 4 född:96-04-06 (e) Gajo (u) Myran Äg: Börje Larsson med en nedlagd fjällälg efter några timmars ståndarbete.

Smålandsjakt värd silverpengar.

Lika trevligt och traditionsrikt som jul-afton är den älgjaksvecka som jag blivit bortskämd med att få tillbringa i Småland, närmare bestämt Eriksmåla med omnejd.

Många episoder har givetvis hunnit inträffa under årens lopp. Jag har fastnat för följande som utspann sig när min Hälleforsare Bamse var fyra år.

Färden till Eriksmåla startade detta år i ett regnigt och murrigt väder, alltså älgjaks-väder. Bilfärden med min trogne vän Bamse var tänkt att begynna så tidigt, att inte allt för mycket av resan skulle behöva köras i mörker. Regnet tilltog och skymningen var snart ett faktum, halva vägen var avverkad när mörkret lade locket på. Den svarta as-falten reflekterade och öste upp svart sörja från varje mötande bil. Jag förbannade min dåliga tidsplanering, förvissad om att resan nu skulle ta några extra timmar i anspråk. Någon risk för att åka fast för fortkörning var enligt hjärnkontoret uteslutet. Jag passerade mindre samhällen, men i det regniga och mörka väglaget registrerades knappast vägskyltar med namn och hastighets-begränsningar.

Plötsligt ser jag en polisbil med blått ljus parkerad vid vägkanten. En stoppspade i luften och två poliser vinkar in mig till parkeringen. Det här gick väl lite väl fort säger den ene gendarmen. Tankarna virvlade runt. Jag klarar väl körkortet, tänkte jag. ”Det är femtio här och du körde sextiotvå”, säger han, ”det blir 1200 i böter. Jag tänkte snabbt och försökte omvandla böterna i nyttoföremål, tolvhundra kronor är lika med 12 mis-sade ”sjuttiofemmor” blev resultatet.

Sent omsider anlände jag till Eriksmåla, där som vanligt mina goda vänner Berth och Ann-Kristine tog emot. Sedan de klappat och kramat om Bamse fick även jag vara med om kramandet. Vem som var huvudgäst var inte svårt att genomskåda, jag förpassades till andra plats med bred marginal.

Här är en presentation av några i jaktlaget: Berth är jaktledare, en duktig sådan som både kan ge och ta om det behövs. Han är dess-utom en utomordentlig ”hundkarl”.

Gerth stor, bullrig, generös med ett hjärta klappande för älgjakt och det skall vara jakt med älghund.

Lars-Åke lagets allt i allo, kunnig hjälpsam, och inte minst den som ser till att magarna är fulla med läckerheter. Hela laget består av åtta man, tillsynes handplockade. Förutom de presenterade, vill jag framhålla att övriga på smålandskt vis är jordnära, glada och kluriga.

Till laget hör en stor jaktstuga som ligger med vidunderlig utsikt mitt i jaktmarken. Danska-Måla står det med stora bokstäver över en-trén. Hela stugan är ändamålsenligt inredd för övernattnings och så att livets nödtorft skall kunna intas. Kvällen före älgjaktens början bjuder Gert på middag ditkörd från hotell i Emmaboda. Förutom mat och dryck ingår underhållning. Ibland på ”partajet” ingår även gode vännen Sven. Jaktledaren Berth och Sven med dragspel och gitarr och förflutet i dansbands branschen ser till att inte bara magen utan även själen får sitt.

Första dagens jakt skulle gå av stapeln i norra delen av det femtonhundra ha stora och välarronderade området. Efter avspärning i

tidig ottanhade konstaterats att minst fyra djur passerat en av de för ändamålet nysladdade vägarna. Eftersom inga utspår kunde urskiljas, var det bara för Berth att lotta ut passen och ge startsignal. Vinden var, på morgonen, något ostadig och solen hade på sitt oefterhärmliga sätt lite slött tittat fram mellan träden. Efter gårdagens intensiva regnande, fanns en rejäl chans till blå himmel och sol. Regndropparna hängde dock hundra procentigt kvar i buskar och träd, glänste som silver när solen reflekterade. Min gode vän Berth gjorde mig sällskap i jaktområdet och Bamse var som alltid avvaktande redo.

Vi hade valt angripa från ingångs spåren och Bamse fick spåra en bit med selen på. Det myckna regnandet gjorde dock att den sköna doften från älg var ordentligt ”urvattnad”. Nu var vi genomblöta om benen. Vi satte oss en stund och njöt av tystnaden och stillheten. Kaffe och en smörgås fulländade den privilegerade tillvaron.

Vi släpper Bamse så slipper vi gå där det är som ”jävligast”, sa jag till Berth. Sagt och gjort. Det glimtrade till i de ekorrbruna ögonen på Bamse när selen drogs av. Vi stod kvar en stund och inväntade ett snart upptag eller att Bamse skulle komma tillbaka och meddela att första sökrundan var klar. Det blev det senare. Efter en lätt klapp och en hastig kontaktblick, försvann han igen. Nu förflyttade vi oss efter. Vi hörde Bamse skälla några gånger sedan blev det tyst. Upptag på några oroliga älgar resonerade vi. Efter en stund hör vi återigen skall, men nu betydligt längre bort. Efter cirka en halvtimme meddelar en av passkyttarna att Bamse gått ut med en ensam kviga utom skotthåll.

Efter lovvärda försök ansåg den kloke Bamse att den här älgen var för tungarbetad och återvände till husse.

Vi var övertygad om att det fanns älgar kvar i ”såten”. Efter nytt släpp och några minuters väntan, fullkomligt exploderade luften av Bamses sopranstämma. Vi stod exalterade kvar och lyssnade på den för jägaröron underbara musiken. Älgarna stod kvar i upptaget gott och väl en halvtimme. Till ståndplatsen var det uppskattningsvis trehundra meter. Vi avancerade sakta, fot för fot. Försök komma fram du, säger Berth, så söker jag mig ett pass om det går loss.

Om älgarna fick vittring av mig i den svängande vinden eller om framfarten ej varit lika ljudlös som jag själv trodde, förblir en obesvarad fråga. Älgarna började i vart fall att röra på sig, dock inte fortare än att det hela övergick i gångstånd. Detta är säkert någon erfaren ko med sällskap som kan sitt revir, tänkte jag, när hon mot förmodan rundade mig och gick in i området. Nu blev det återigen fast stånd. Berth som åter hade anslutit sig, anropades plötsligt i ”glädjedödaren” av Gerth som i sin position i ett jaktorn konstaterat att det var ko med två kalvar. Vi hörde på hans röst, som normalt grötig att den även var något upphetsad.

”Fan också”, viskar Berth, ko med två kalvar är fredade. Vi får hoppas att någon tjur finns med i bakgrunden. Vi satte oss ner och överlät åt mannen i tornet att få säga sista ordet. Vad som under en timme av fantasiskt ståndarbete av Bamse hände, var att ekipaget flyttat sig i princip under jaktornet. Den enormt älghundshintresserade Gerth, föll förmodligen i fullkomlig koma av upplevelsen ackompanjerad av Bamses a’capella. Efter en stöt av älgarna och ett misslyckat inkallande, återvände Bamse slutligen. Att Gerth upplevt något oföreglömligt, var inte att ta miste på när vi träffade honom.

Med en tår i ögonvrån, säger han, tack Nils och Bamse för att jag fått uppleva detta fantastiska sceneri. Efter ett tag, säger han ytterligare, är Bamse till salu. Svaret är redan givet. Jag bjuder femtiotusen kronor, säger han, men jag skakar bara på huvudet. Men om du får... Jag avbryter honom och säger att så mycket pengar har du inte så att jag säljer Bamse. Han tittar förvånat på mig och säger "Det har jag visst".

Både jag och Gerth visste ändå var vi hade varandra, sin bästa vän säljer man inte även om pengarna finns. Ett löfte avkrävdes jag dock av Gerth och det var att skaffa en valp av "Hälleforsare".

När dagarna var sluträknade för årets visit i Danska-Måla hade jag och Bamse fått uppleva några älgars sista resa, men framför allt

upplevt generositet och sann kamratskap, som blott de äkta jakt kamraterna kan erbjuda.

Resan började i moll (polisens silverpengar) men slutade i dur (erbjudna silverpenger för Bamse).

Vid ett senare tillfälle något år senare släppte inte min nuvarande Boris in vännen Gerth i hans "egna" jaktstuga, men det får bli en annan historia. Laget är numera ägare till Hälleforsaren Jack, vilken ser ut att arta sig bra.

Nils Bäcklin

Jack

Mönstringsstatistik mellan åren 1995 och 2000.

Nedanstående diagram bygger på 366 hälleforshundar inofficiellt mönstrade i klubbens regi åren 1995- 2000.

Anledningen till att jag delat på informationen i två diagram är att det skall bli lättare att utläsa och för att få en delning med de bästa typerna "Utmärkt" och "Mycket God" för sig och de lägre typerna "God", "Godtagbar" och "Otypisk" för sig.

Ur diagrammet med typerna "Utmärkt" och "Mycket God" kan man enligt inritad trendlinje tolka att andelen "Mycket God" har ökat sen starten 1995 och att även andelen "Utmärkt" har ökat något.

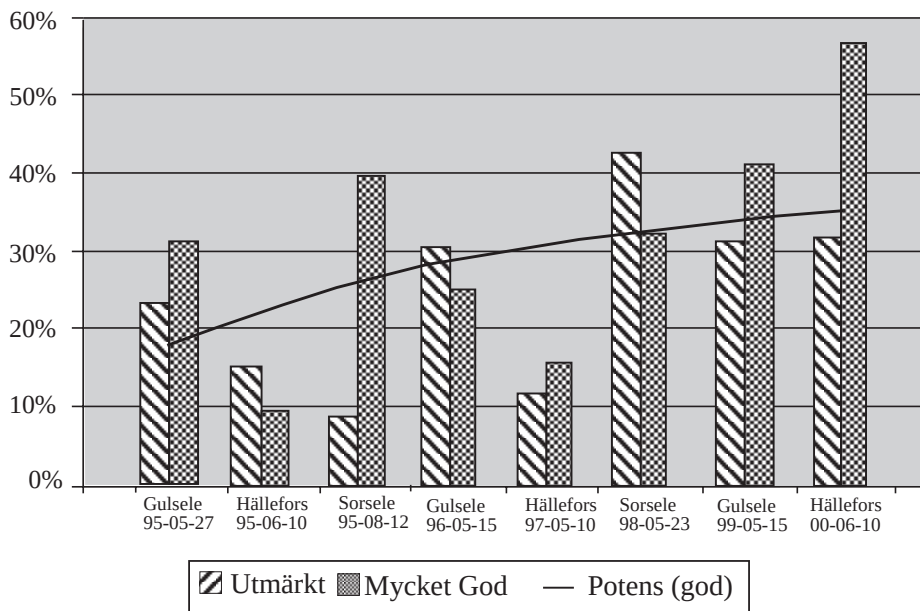
Diagrammet med typerna "God", "Godtagbar" och "Otypisk" visar att andelarna av dessa har minskat under tidsperioden.

Sammanfattningsvis kan vi med en försiktig tolkning påstå att avelsarbetet har gett ett mätbart resultat i form av bättre exteriör, förhoppningsvis har det inte skett på bekostnad av jaktförmågan. Om så är fallet (ej fastställt) hade det naturligtvis varit betydligt bättre att skynda långsamt med den exteriöra delen, då jaktförmågan väger betydligt tyngre i valet av avelsdjur.

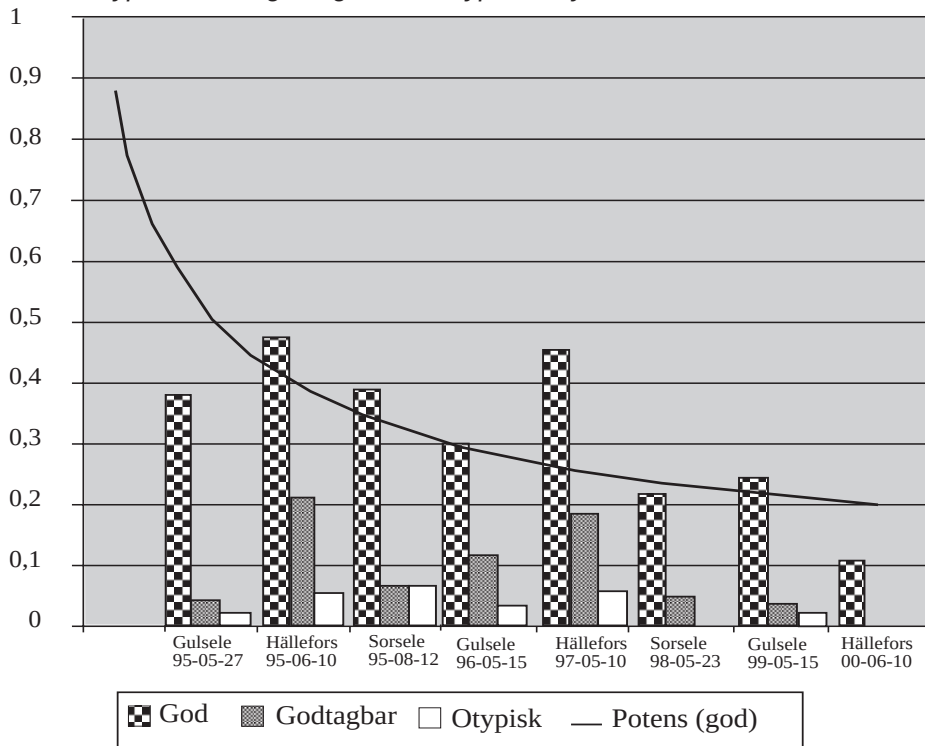
Idag har vi som tur är möjligheten att jaktprovstesta våra hundar. Vår förhoppning är naturligtvis att vi om något år ska kunna presentera lika bra diagram över jaktförmågan.

Jan-Erik Bjermkvist

Andelen Utmärkta och Mycket God uttryckt i % över åren 95-00

Typerna God, godtagbar och otypisk uttryckt i % över åren 95-00

Under valrörelsen begagnade sig dåvarande högerledaren Jarl Hjalmarsson av en helikopter för sina långa resor. Efter ett föredrag i Kramfors uppmanade han publiken att ställa frågor. Det blev tyst en lång stund, men så hördes en röst från en av de församlade:

- Såg du nån älg från luften?

Jönsson hade öppnat fiskaffär. En dam kom in, tittade på torskens sa:

- Den här fisken ser dålig ut.

- Det är värre än så, frun. Den är död.

En man parkerade sin bil för att gå in och handla.

I bilen satt hans mycket livliga hund. Mannen gick baklänges från bilen och sa hela tiden: "Stilla, stilla", för att hunden skulle hålla sig lugn.

En äldre dam som betraktat mannens beteende sa efter en stund:

- Vore det inte bättre att dra åt handbromsen?

Från kassören

Hej alla medlemmar hoppas ni har haft en bra jakthöst med eller utan hund.

Medlemskåren har ökat med 31 medlemmar sedan förra numret, vi är nu 471 medlemmar så nu är det inte långt till 500.

Det finns några som inte har betalt medlemsavgiften ännu för detta år så jag tar det som att man ej vill vara med längre i Hällefors-hundklubben, har ni glömt det så hoppas jag att ni betalar så ni inte ramlar ur registret OBS. jag påminner endast på detta sätt, om inbetalningskortet har kommit bort så hör av er till mig så skickar jag ett nytt.

Jag vill även påminna om att det fortfarande finns artiklar att köpa, se listan till höger:

Gör så här betala in på vårt pg 8304878-5 och skriv på talongen vad som önskas.

Med vänliga hälsningar och en riktigt GOD jul

Bosse

Pappa, hur gör man hundvalpar och kattungar?

- Precis som man gör barn.

- Bra! Då kan du och mamma göra en tax åt mig.

Kepsar	85 kr st
T- tröja	60 kr st
Jackor	375 kr st
allt med påtryckt loggo	

Tidigare årgångar av vår medlemstidning

Nr.96-1 97-1,2 98-1,2 99-1,2 2000-1 och kostar **20 kr st**

Hjälp!!

Skall vi kunna göra vårt medlemsblad till något riktigt bra, så behöver vi din hjälp!

Fatta pennan och skriv, vi väntar på **ditt** bidrag. Allt material som berör hundar och jakt är av intresse.

Bilder, filmer, videos, artiklar, jakthistorier, insändare, synpunkter osv, allt material som kan publiceras i vårt medlemsblad är välkommet.

Hällekrýss

Hällekrýss	Dans Befaller	Seger- tecken	Flicka 31/3	Ej vinnst	Tunt snöre	Svavel	Sirius	Tvättat	Rött bär	Höst före- teelse	Rudolf Vide	Väder- streck	Först
Fönster- prydnad i dec.							→						
Flicka		Herre För- bunden				Kalky- lera	Bil för hund- ägare						Flod
Vårt fjärde år							Tvär Grand lyx				Okokt Uran		
Vinna	3 Vide			Valen är ett. Greve									Eld- rest
Känka	→				Knorra 1999						Örebro län	Skid- flicka	
	→		Oljud Grisen till jul				Agas Sänkan						
Introdu- serad								Bertil Törn			Varu- hus Dagen -		
Ute- spis Syre					Flicka 5/1	Betyg Börda		Böna Mått- enhet					
	Replik	Talade Ej av		Ön Sno							Hand- rörelse		Eng. stjär- na
Åtlöje									För- sänd- else	Väte Arvs- anlag		Kort Anders	
Blåsan						Kväve		Är 007					
Åga	→			Ej vi 50		Ej ut		Itu					
		Anonym alkis					Stad i Dalar- na						
Ånges- ten							Års- tid						

Skicka ifyllt kryss, eller kopia, senast 1/3 2001, till: Märit Truuts,
Ruskemåla gård 306, 382 91 Nybro
2 priser från småländska glasbruk lottas ut

Namn: _____
Adress: _____

Hällekrýss	Heder- lig	Ha- Hund i sele	Ä	I skott	H	Sinne- lig	Fågel	Rav- fågel Bude	Halmen	Ö	R	Ko	Fryst vatten Ljud	I	Träcks
Härför- else	Ä	L	G	J	A	K	T	E	N			Ö	M		Y
Ufför- sajning Låga	R	E	A	E nystat Milli- liter	G	A	R	N	Tjur Vorm	S	T	U	T		Ort nära Göta
	E	L	D	Ytter- ligare Tämma	M	E	R	A	Äga Slap- ades	H	A	Fisk Fast- ning	S	E	J
Ihändig	I	H	Ä	L	L	A	N	D	Örnens Elda	B	I	Uran = mc²			U
Oden	G	U	D	Karl Äsp	Atlasen Först	K	A	R	T	B	O	K	E	N	
Skogs- bologi		Vägnat For koppyl	N	E	K	A	T	Syre Katt	O	Rosa Ross Skyttar	R	R	Angripa	Svans Skader djur	S
	S	Ö	D	R	A	Hjort- skuttar Björnen	Ä	L	G	J	Ä	G	A	R	E
Fosfor	P	Stud- era	L	Dikten Indira	P	R	O	S	A	N	Syhjälps Boxare	N	Ä	L	
Pina	P	L	Ä	G	A	Lång- träkt	Vind- skydd	Liten kille Uron	K	N	A	T	T	E	
Kapla in i flöden	N	Ä	T	A	N	S	L	U	T	A	S	L	A	T	Alig- hona
	R	A	S	A	N	D	E	Ä	50 Kvalster	L	Esau för Talade	I	S	A	K
Solgod- emla	R	A	Ej natt	D	A	G	Grön- område	O	A	S	10	T			O
	L	E	Galax	V	I	N	T	E	R	G	A	T	A	N	Hälle krýss

Lösning

Korsord 00 nr 2

Följande vinnare lottades fram:

1:a pris, Gun Alexandersson,
Strömstad

2: pris, Sven Karlsson, Sorselse

Priserna är på väg... kommer efter jul

Tomten jagas bort av X-et

*Hälleforshundklubben
Lärkstigen 11, 918 31 Sävar*

<http://haleforshundklubb.com>